

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 15 ກຸມພາ 2026 (2-15-2026)

ພຣະເຢຊູຕ້ອງຖືກສະແດງອອກ

ຈຸດສໍາຄັນໃນບົດຮຽນ: ພວກເຮົາສາມາດແບ່ງປັນພຣະເຢຊູກັບຄົນອື່ນຂະນະທີ່ເຮົາກ້າວເຂົ້າສວມຮອຍຂອງພວກເຂົາ.

ພຣະຄໍາພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ເມື່ອໃດທີ່ເຈົ້າຊອກຫາທາງອອກຈາກສະຖານະການທີ່ບໍ່ລາບລືນໄດ້ສໍາເລັດ?

ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍຢ້ານຄວາມສູງ-ຕາບໃດທີ່ຕົນຂອງຂ້ອຍຍັງຢູ່ເທິງພື້ນດິນທີ່ແຂງແກ່ນ. ຂ້ອຍຈື່ໄດ້ເຖິງເວລາທີ່ຂ້ອຍອອກຈາກເຂດສະດວກສະບາຍຂອງຂ້ອຍເມື່ອເວົ້າເຖິງຄວາມສູງ. ຂ້ອຍໄດ້ພານັກຮຽນຂອງພວກເຮົາໄປ ແກັດລິນເບີກ Gatlinburg ສໍາລັບການພັກຜ່ອນໃນລະດູໜາວ ແລະໃຫ້ເວລາຫວ່າງແກ່ພວກເຂົາຢູ່ ພິເຈິນ ຟອດຈ໌ Pigeon Forge. ພວກເຮົາຢູ່ບ່ອນທີ່ມີການໂດດ ບັນຈີ້ຈໍ້າ, ແລະພວກເຂົາກໍໄດ້ຊັກຊວນຂ້ອຍໃຫ້ລອງເຮັດມັນ. ຂ້ອຍສະບາຍດີຈົນກວ່າຂ້ອຍຈະໄປຮອດຂອບ ແລະ ທັນໃດນັ້ນກໍເກີດຄວາມຢ້ານກົວ; ຂາຂອງຂ້ອຍບໍ່ຢາກເຊື່ອຟັງ. ຂ້ອຍຕ້ອງໃຫ້ຂາຂອງຂ້ອຍເຮັດໃນສິ່ງທີ່ພວກມັນບໍ່ຢາກເຮັດຕາມທັມມະຊາດ-ກະໂດດ. ນັ້ນແມ່ນວິທີທີ່ພວກເຮົາຮູ້ສຶກບາງຄັ້ງເມື່ອພວກເຮົາເຫັນໂອກາດທີ່ຈະແບ່ງປັນພຣະເຢຊູກັບຄົນອື່ນຂ້າງພວກເຮົາ. ມັນອາດຈະບໍ່ສະບາຍໃຈ ຫຼືໜ້າວິຕົກກັງວົນ, ແຕ່ພຣະເຢຊູເອີ້ນພວກເຮົາໃຫ້ຜ່ານຜ່າຄວາມຢ້ານກົວຂອງພວກເຮົາ ແລະບອກຄົນອື່ນກ່ຽວກັບພຣະອົງ. ໃນບົດຮຽນພາກນີ້, ພວກເຮົາຈະເຫັນວ່າພວກເຮົາຖືກບັງຄັບໃຫ້ແບ່ງປັນພຣະເຢຊູກັບຄົນອື່ນ-ແມ່ນແຕ່ຜູ້ທີ່ຢູ່ນອກວົງວັດທະນະທັມທີ່ສະດວກສະບາຍຂອງພວກເຮົາ-ເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ປະສົບກັບຄວາມຈິງ ແລະຄວາມລອດພື້ນທີ່ພົບໃນພຣະອົງ.

ພຣະຄໍາພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3,)

ສຶກສາພຣະຄໍາພີ

1. 1 ໂກຣິນໂທ 9:16-18

16. ເພາະການທີ່ເຮົາປະກາດຂ່າວປະເສີດນັ້ນ ເຮົາບໍ່ມີເຫດທີ່ຈະອວດອ້າງໄດ້ ເພາະຄວາມຈໍາເປັນໄດ້ຕົກໃສ່ເຮົາ ວິບັດຈະເກີດມີແກ່ເຮົາຖ້າເຮົາບໍ່ປະກາດຂ່າວປະເສີດ 17. ເພາະຖ້າເຮົາເຮັດການນັ້ນດ້ວຍໃຈສມັກເຮົາກໍຈະໄດ້ບໍາເຫັນ ແຕ່ຖ້າເຮົາບໍ່ສມັກກໍຍັງເປັນການທີ່ຊົງມອບໄວ້ໃຫ້ເຮົາເຮັດ 18. ແລ້ວບໍາເຫັນຂອງເຮົາຄືອັນໃດ ຄືເມື່ອເຮົາປະກາດຂ່າວປະເສີດນັ້ນເຮົາບໍ່ໄດ້ຄິດຄ່າ ແລະບໍ່ໄດ້ໃຊ້ສິດຂອງເຮົາໃນຂ່າວປະເສີດນັ້ນຢ່າງຄົບຖ້ວນ

ໂປໂລກ່າວວ່າລາວໄດ້ຮັບມອບໝາຍ (ຂໍ້ 17). ຂ້ອຍບໍ່ເຂົ້າໃຈຢ່າງເຕັມສ່ວນວ່າຄໍານັ້ນໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດຈົນກວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ນໍາພາຂ້ອຍໄປເປັນສິດຍາພິບານຢູ່ໃນເມືອງຂອງທະຫານ. ຊຸມຊົນທີ່ຂ້ອຍຮັບໃຊ້ແມ່ນບ້ານຂອງກອງບັນຊາການທາງອິນເຕີເນັດຂອງກອງທັບສະຫະລັດ. ດັ່ງນັ້ນ, ແນ່ນອນ, ສະມາຊິກໂບດ ແລະໝູ່ເພື່ອນຫຼາຍຄົນຮັບໃຊ້ໃນກອງທັບຂອງປະເທດຂອງພວກເຮົາ. ຂ້ອຍໄດ້ຮຽນຮູ້ວ່າເມື່ອຄົນນຶ່ງໄດ້ຮັບມອບໝາຍ, ສອງຢ່າງມາພ້ອມກັບມັນ: ວຽກ-ຄວາມຮັບຜິດຊອບ-ແລະສິດອໍານາດໃນການປະຕິບັດມັນ. ສິ່ງດຽວກັນນີ້ແມ່ນຄວາມຈິງສໍາລັບພວກເຮົາໃນຖານະຄຣິສະຕຽນ. ພວກເຮົາມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ. ພຣະເຢຊູໄດ້ມອບໝາຍໃຫ້ພວກເຮົາບອກຄົນອື່ນກ່ຽວກັບພຣະອົງ. ພຣະອົງກ່າວວ່າ, "ທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງໄປທົ່ວໂລກ ປະກາດຂ່າວປະເສີດແກ່ມະນຸສໂລກທັງໝົດ" (ມຣກ. 16:15). ນີ້ບໍ່ແມ່ນຄໍາແນະນໍາ; ນີ້ເປັນຄໍາສັ່ງ, ຄືກັບທີ່ນາຍພົນຈະໃຫ້ກັບທະຫານ. ພຣະເຢຊູໄດ້ມອບໝາຍໃຫ້ເຮົາ. ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງພວກເຮົາໄປບອກທຸກຄົນທີ່ພວກເຮົາສາມາດເຮັດໄດ້ກ່ຽວກັບພຣະອົງ, ສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດຢູ່ເທິງໄມ້ກາງແຂນ, ແລະສິ່ງທີ່ພຣະ

ອົງຕ້ອງການເຮັດໃນຊີວິດຂອງພວກເຂົາ. ນັ້ນແມ່ນເຫດຜົນທີ່ໂປໂລກ່າວວ່າລາວ "ຖືກບັງຄັບ" (ຂໍ້ 16). ເພິ່ນໄດ້ອະທິບາຍເຖິງການບັງຄັບນີ້ຕື່ມອີກໃນ 2 ໂກຣິນໂທ: "ດ້ວຍວ່າຄວາມຮັກຂອງພຣະຄຣິດຊົງບັງຄັບເຮົາຢູ່ ເພາະເຮົາໄດ້ຄິດເຫັນຢ່າງນີ້ວ່າ ມີຜູ້ນຶ່ງໄດ້ຕາຍແທນຄົນທັງປວງ ເຫດດັ່ງນັ້ນຄົນທັງປວງນັ້ນຈຶ່ງໄດ້ເຂົ້າສ່ວນໃນຄວາມຕາຍນັ້ນ" (2 ໂກຣິນໂທ 5:14). ຄຳວ່າ "ຖືກບັງຄັບ" ເປັນຄຳທີ່ໜັກແໜ້ນທີ່ສື່ສານເຖິງກຳລັງ ຫຼືຄວາມກົດດັນ. ມັນບໍ່ແມ່ນຄຳທີ່ປ່ອຍໃຫ້ມີທາງເລືອກທີ່ຈະເຮັດມັນຫຼືບໍ່. ບໍ່. ເຊັ່ນດຽວກັບທະຫານຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງຂອງຜູ້ບັນຊາການຂອງຕົນ, ພວກເຮົາຍັງຕ້ອງປະຕິບັດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງພວກເຮົາໃນການແບ່ງປັນພຣະເຢຊູ ແລະດີຂອງຂ່າວປະເສີດກັບຄອບຄົວ, ໝູ່ເພື່ອນ, ເພື່ອນບ້ານ-ແລະແມ່ນແຕ່ຜູ້ທີ່ຢູ່ນອກວົງຄົນຮູ້ຈັກທີ່ສະດວກສະບາຍຂອງພວກເຮົາ. ການໄດ້ຮັບມອບໝາຍບໍ່ພຽງແຕ່ໝາຍຄວາມວ່າພວກເຮົາມີຄວາມຮັບຜິດຊອບເທົ່ານັ້ນ; ມັນຍັງໝາຍຄວາມວ່າພວກເຮົາມີສິດອຳນາດທີ່ຈະເຮັດສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ບອກໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດ. "ອຳນາດທັງໝົດໃນສະໄໝນີ້ແລະທີ່ແຜ່ນດິນໂລກກໍດີຊົງມອບໃຫ້ແກ່ເຮົາແລ້ວ. ເຫດສັນນັ້ນພວກທ່ານຈຶ່ງໄປຈົ່ງເຮັດໃຫ້ຄົນທຸກຊາດເປັນລູກສິດໃຫ້ເຂົາຮັບບັບຕິສະມາໃນພຣະນາມແຫ່ງພຣະບິດາພຣະບຸດແລະພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ. ສັ່ງສອນເຂົາໃຫ້ຖືຮັກສາສາລະພັດຊຶ່ງເຮົາໄດ້ສັ່ງພວກເຈົ້າໄວ້ແລ້ວນັ້ນນີ້ແຫຼະ, ເຮົາຢູ່ກັບທ່ານທັງຫຼາຍທຸກໆວັນຈົນໝົດກັບ" (ມທ. 28:18-20). ມັດທາຍ. 28:18-20 ນີ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນວ່າ "ພຣະມະຫາບັນຊາຂອງພຣະເຢຊູ." ໃນທີ່ນີ້, ພຣະເຢຊູບອກພວກເຮົາວ່າພວກເຮົາມີສິດອຳນາດທີ່ຈະເຮັດສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ສັ່ງພວກເຮົາ. ພຣະອົງກ່າວວ່າພຣະອົງໄດ້ຮັບສິດອຳນາດທັງໝົດ, ແລະພຣະອົງສັ່ງພວກເຮົາອອກໄປດ້ວຍສິດອຳນາດນັ້ນ. ພຣະອົງກ່າວວ່າ, "ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງໄປ ແລະເຮັດໃຫ້ທຸກປະຊາຊາດເປັນສາວິກ..." ນັ້ນບໍ່ແມ່ນກຳລັງໃຈບໍ? ຂ້ອຍຈື່ໄດ້ຄົນທຳອິດທີ່ຂ້ອຍເຄີຍເລົ່າກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູ. ລາວຊື່ ຣອບ, ຂ້ອຍມີສິດທິພິເສດທີ່ຈະບອກຮອບວ່າພຣະເຢຊູຮັກລາວຫຼາຍຈົນພຣະອົງສິ້ນພຣະຊົນຢູ່ເທິງໄມ້ກາງແຂນ, ຖືກຝັງ, ແລະຟື້ນຄືນຈາກຄວາມຕາຍໃນມື້ທີສາມ. ຂ້ອຍໄດ້ອະທິບາຍວ່າຖ້າລາວຍອມຮັບວ່າລາວເປັນຄົນບາບ, ກັບໃຈຈາກບາບຂອງລາວ, ແລະມອບຊີວິດຂອງລາວໃຫ້ພຣະເຢຊູ, ພຣະເຢຊູຈະໃຫ້ອະພິຍາລາວ ແລະເຂົ້າມາໃນຫົວໃຈ ແລະຊີວິດຂອງລາວ. ຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ຢູ່ເທິງລະບຽງຂອງໂຮງແຮມແນວຊວງວນັ້ນ, ເພື່ອນບ້ານຂອງຂ້ອຍ ຣອບ ໄດ້ມອບຊີວິດຂອງລາວໃຫ້ພຣະເຢຊູ ແລະໄດ້ຮັບຄວາມລອດ!

ເຈົ້າເຄີຍຮູ້ສຶກວ່າຕ້ອງລົມກັບຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູເມື່ອໃດ?

2. 1 ໂກຣິນໂທ 9:19-23

19. ເຖິງແມ່ນວ່າເຮົາບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນບັງຄັບຂອງຜູ້ໃດ ເຮົາກໍຍັງຍອມຕົວເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ ຂອງຄົນທັງປວງ ເພື່ອຈະໄດ້ນຳຄົນຈຳນວນຫຼວງ-ຫຼາຍມາເປັນສິດ 20. ຕໍ່ຄົນຍິວເຮົາໄດ້ເຮັດເຫມືອນຄົນຍິວ ເພື່ອຈະໄດ້ໃຈຄົນຍິວ ຕໍ່ຄົນທີ່ຢູ່ໃຕ້ພຣະບັນຍັດເຮົາກໍເຮັດໄດ້ໃຈຄົນທັງ-ຫລາຍທີ່ຢູ່ໃຕ້ພຣະບັນຍັດ (ເຖິງແມ່ນເຮົາເອງບໍ່ຢູ່ໃຕ້ພຣະບັນຍັດກໍດີ) ເພື່ອຈະໄດ້ໃຈຄົນທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ໃຕ້ພຣະບັນຍັດນັ້ນ 21. ຕໍ່ຄົນທີ່ຢູ່ນອກພຣະບັນຍັດເຮົາກໍເຮັດເຫມືອນຄົນທີ່ຢູ່ນອກພຣະບັນຍັດ (ເຖິງແມ່ນເຮົາບໍ່ຢູ່ນອກພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າກໍດີ ແຕ່ເຮົາຢູ່ໃຕ້ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຄຣິດ) ເພື່ອຈະໄດ້ໃຈຄົນທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ນອກພຣະບັນຍັດນັ້ນ 22. ຕໍ່ຄົນທີ່ອ່ອນແອເຮົາກໍເຮັດເຫມືອນຄົນອ່ອນ-ແອ ເພື່ອຈະໄດ້ໃຈຄົນອ່ອນແອ ເຮົາຍອມເປັນຄົນທຸກຊະນິດເພາະເຫັນແກ່ຄົນທັງປວງ ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ຊ່ອຍບາງຄົນໃຫ້ພົ້ນດ້ວຍທຸກວິທີທາງ 23. ເຮົາເຮັດຕາມສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເພາະເຫັນແກ່ຂ່າວປະເສີດເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ມີສ່ວນໃນຂ່າວປະເສີດນັ້ນ

ຂ້ອຍຈື່ໄດ້ວ່າເຄີຍເຫັນກຸ່ມໂບດໃສ່ເສື້ອທີ່ມີຄຳວ່າ "ບໍ່ວ່າຢ່າງໃດກໍຕາມ" ພົມຢູ່ຂ້າງຫຼັງເສື້ອ. ໂປໂລເປັນຕົວຢ່າງທີ່ດີຂອງຄຣິສະຕຽນທີ່ເຕັມໃຈທີ່ຈະເຮັດທຸກຢ່າງເພື່ອແບ່ງປັນພຣະເຢຊູກັບຄົນອື່ນ-ແມ່ນແຕ່ຜູ້ທີ່ມາຈາກປະເທດ, ວັດທະນະທັມ, ຫຼືຄວາມເຊື່ອທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ໂປໂລຍັງໄດ້ລະບຸຕົວຢ່າງບາງຢ່າງກ່ຽວກັບວິທີທີ່ລາວເຕັມໃຈທີ່ຈະເຮັດທຸກຢ່າງເພື່ອຊນະຄົນໃຫ້ມາຫາພຣະຄຣິດ: ລາວໄດ້ເຮັດຕົວເອງໃຫ້ເປັນທາດເພື່ອຊນະຜູ້ທີ່ເປັນທາດ. ໂປໂລຈະຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນເທົ່າທີ່ລາວຕ້ອງການຮັບໃຊ້. ລາວກາຍເປັນຄົນກັບຊາວຍິວເພື່ອຊນະຊາວຍິວ. ບາງຄັ້ງໂປໂລຈະເປັນເຈົ້າຂອງມໍລະດົກທາງເຊື້ອຊາດ ແລະສາສນາຂອງລາວຢ່າງເຕັມທີ່. ລາວຮັກຊາວຍິວຄົນອື່ນໆຢ່າງເລິກເຊິ່ງ. ລາວໄດ້ວາງຕົວເອງຢູ່ພາຍໃຕ້ກົດໝາຍເພື່ອຊນະຜູ້ທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ກົດໝາຍ. ໂປໂລມັກຈະວາງຕົວເອງຢູ່ພາຍໃຕ້ລະບຽບວິ

ນ້ຳຂອງໂຮງທຳເພື່ອຈະສາມາດແບ່ງປັນພຣະກິດຕິດຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ລາວກາຍເປັນຄືກັບຄົນທີ່ບໍ່ແມ່ນຊາວຢິວ-ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີກິດໝາຍ-ເພື່ອຊນະພວກເຂົາ. ໂປໂລຈະຍືນຍັດເພື່ອຄົນຕ່າງຊາດບໍ່ໃຫ້ຖືກບັງຄັບໃຫ້ປະຕິບັດຕາມການປະຕິບັດຂອງຊາວຢິວ. ລາວກາຍເປັນຄົນອ່ອນແອເພື່ອຊນະຄົນອ່ອນແອ. ໂປໂລຈະບໍ່ຮຽກຮ້ອງສິດທິຂອງຕົນ, ເປີດເຜີຍຕົນເອງໃຫ້ຕົກຢູ່ໃນອັນຕະລາຍ, ຖ້າມັນໝາຍເຖິງການຈຳກັດໂອກາດຂອງລາວໃນການເຂົ້າເຖິງຜູ້ຄົນເພື່ອພຣະຄຣິດ. ນັ້ນແມ່ນທັສນະຄະຕິທີ່ບໍ່ຕ້ອງສົງສັຍ! ເຈົ້າມີທັສນະຄະຕິແບບທີ່ໂປໂລມີເມື່ອສະແດງແລະແບ່ງປັນຄວາມຮັກແລະຂ່າວດີຂອງພຣະເຢຊູບໍ? ກັບຜູ້ທີ່ອາດຈະບໍ່ຢູ່ໃນວົງຄອບຄົວ ແລະໝູ່ເພື່ອນຂອງເຈົ້າບໍ? ຖ້າບໍ່, ຂ້ອຍເຂົ້າໃຈ. ບາງຄັ້ງ, ການເລີ່ມຕົ້ນການສົນທະນາກັບຄົນທີ່ອາດເບິ່ງຄືວ່າແຕກຕ່າງຈາກເຈົ້າອາດຈະເປັນເລື່ອງທີ່ໜ້າຍ້ານກົວ. ແຕ່ພວກເຮົາຕ້ອງເອົາຊນະຄວາມຍ້ານກົວຂອງພວກເຮົາເພື່ອແບ່ງປັນພຣະເຢຊູກັບຜູ້ທີ່ຕ້ອງການພຣະອົງ. ໃນຂນະທີ່ຮັບໃຊ້ໃນການປະຕິບັດພາລະກິດວິທະຍາໄລ, ຂ້ອຍໄດ້ພາກຸ່ມນັກສຶກສາວິທະຍາໄລໄປທ່ຽວທ້າຍລະດູຮ້ອນທີ່ ແອັດແລນຕ້າ Atlanta ເພື່ອເບິ່ງເກມ ເບສບໍລ໌ ແອັດແລນຕ້າ ບເຣັບສ໌ Atlanta Braves. ພວກເຮົາຢູ່ໃນລົດໄຟໃຕ້ດິນມຸ່ງໜ້າໄປເບິ່ງເກມເມື່ອນັກສຶກສາເລີ່ມການສົນທະນາກັບຊາຍໜຸ່ມຄົນນຶ່ງທີ່ໃສ່ໝວກເບສບໍລ໌ສີດຳທີ່ມີຄຳວ່າ ເພແກ້ນ "PAGAN" ເປັນຕົວໜ້າ, ຕົວອັກສອນສີຂອງຢູ່ທາງໜ້າ. ເຫັນໄດ້ທັນທີວ່າຊາຍໜຸ່ມຄົນນັ້ນມີສ່ວນຮ່ວມຢ່າງເລິກເຊິ່ງໃນເລື່ອງລຶກລັບ. ຂ້ອຍໄດ້ເບິ່ງດ້ວຍຄວາມພາກພູມໃຈ ແລະຄວາມປະລາດໃຈ ໃນຂນະທີ່ຊາຍໜຸ່ມແລະ ຍິງສາວເຫຼົ່ານັ້ນແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດຢ່າງຈະແຈ້ງແຕ່ດ້ວຍຄວາມກະລຸນາກັບຊາຍໜຸ່ມຄົນນຶ່ງທີ່ຈະແຕກຕ່າງຈາກຄົນທີ່ພວກເຮົາຢູ່ອ້ອມຂ້າງທຸກໆມື້. ລາວບໍ່ໄດ້ໄວ້ວາງໃຈພຣະຄຣິດໃນຂນະທີ່ພວກເຮົາຢູ່ກັບລາວ, ແຕ່ນັກສຶກສາວິທະຍາໄລເຫຼົ່ານັ້ນເຕັມໃຈທີ່ຈະກ້າວອອກຈາກເຂດສະດວກສະບາຍຂອງພວກເຮົາເພື່ອແບ່ງປັນພຣະເຢຊູກັບຊາຍໜຸ່ມຄົນນຶ່ງທີ່ຕ້ອງການພຣະອົງ. ຂ້ອຍຮູ້ສຶກປະລາດໃຈສະເໝີກັບຄົນທີ່ມີຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວເຂົ້າກັບກຸ່ມ ຫຼືສະຖານະການໃດໆທີ່ພວກເຮົາພົບ. ນັ້ນແມ່ນວິທີທີ່ມັນເປັນກັບໂປໂລ. ໂປໂລເປັນຄົນດຽວກັນທີ່ມີຂໍ້ຄວາມດຽວກັນ, ເຖິງແມ່ນວ່າລາວໄດ້ດັດແປງວິທີການຂອງລາວໂດຍອີງຕາມຜູ້ຊົມຂອງລາວ. ເຫດຜົນແມ່ນວ່າພຣະເຢຊູແມ່ນຄືກັນສະເໝີ, ແລະໂປໂລຢາກໃຫ້ຄົນອື່ນຮູ້ຈັກພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງລາວ. ດັ່ງນັ້ນ, ໂປໂລຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ໃຊ້ວິທີການດຽວກັນສະເໝີໄປ. ວິທີການໄດ້ປ່ຽນໄປໃຫ້ມີປະສິດທິພາບສູງສຸດໂດຍອີງຕາມຜູ້ທີ່ລາວກຳລັງຊອກຫາຈະຊນະເພື່ອພຣະເຢຊູ. ແຕ່ເຖິງແມ່ນວ່າວິທີການຈະປ່ຽນແປງ, ຂໍ້ຄວາມບໍ່ໄດ້ປ່ຽນແປງ.

ເປັນຫຍັງການສ້າງຈຸດຮ່ວມກັບຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງຈຶ່ງຊ່ວຍພວກເຮົາແບ່ງປັນພຣະຄຣິດ?

ພວກເຮົາທຸກຄົນແຕກຕ່າງກັນໃນຫຼາຍວິທີ: (1) ພວກເຮົາມີພື້ນຖານ ແລະປະສົບການທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. (2) ພວກເຮົາມີຄວາມສົນໃຈ ແລະ ຄວາມຄິດເຫັນທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. (3) ພວກເຮົາມີຄວາມສັມພັນ ແລະການພົວພັນທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ພວກເຮົາເບິ່ງແຕກຕ່າງ, ເວົ້າແຕກຕ່າງ, ແລະຄິດແຕກຕ່າງກັນ. ແຕ່ທຸກໆຄົນມີສິ່ງນີ້ຄືກັນກັບຄົນອື່ນທຸກຄົນ: ພວກເຮົາທຸກຄົນເປັນຄົນບາບທີ່ຕ້ອງການພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ. ໂປໂລກ່າວວ່າພວກເຮົາທຸກຄົນໄດ້ເຮັດບາບແລະ "ຂາດຈາກສະຖານສີຂອງພຣະເຈົ້າ" (ໂຣມ 3:23) ແລະວ່າ "ຄຳຈ້າງຂອງຄວາມຜິດບາບຄືຄວາມຕາຍ" (ໂຣມ 6:23). ຄວາມຕ້ອງການທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງຜູ້ຄົນບໍ່ໄດ້ປ່ຽນແປງ. ນັ້ນແມ່ນເຫດຜົນທີ່ໂປໂລໄດ້ກ່າວຄຳຖະແຫຼງນີ້ກ່ຽວກັບການມີທັສນະຄະຕິ "ບໍ່ວ່າຢ່າງໃດກໍຕາມ" ກ່ຽວກັບການກ້າວຢູ່ນອກເຂດສະດວກສະບາຍຂອງພວກເຮົາເພື່ອແບ່ງປັນພຣະເຢຊູກັບຄົນອື່ນ. ລາວກ່າວວ່າລາວກາຍເປັນ "ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຕໍ່ທຸກຄົນ" (ຂໍ້ 22) ເພື່ອວ່າດ້ວຍທຸກວິທີທາງທີ່ເປັນໄປໄດ້, ລາວອາດຈະຊ່ວຍບາງຄົນໃຫ້ລອດ. ເຖິງແມ່ນວ່າບໍ່ແມ່ນທຸກຄົນທີ່ລາວໄດ້ແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດໃຫ້ວາງຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູ, ໂປໂລກໍເຕັມໃຈທີ່ຈະເສັງສະຄວາມມັກສ່ວນຕົວຂອງລາວເພື່ອໃຫ້ບາງຄົນໄດ້ຮັບຄວາມລອດ.

ບາງຄັ້ງມີອຸປະສັກອັນໃດແດ່ທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງຂ້າມຜ່ານເພື່ອແບ່ງປັນພຣະຄຣິດກັບຄົນອື່ນ?

3. 1 ໂກຣິນໂທ 9:24-27

24. ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ຮູ້ຫລືວ່າ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ແລ່ນແຂ່ງກັນ ກໍແລ່ນດ້ວຍກັນທຸກຄົນ ແຕ່ຄົນທີ່ໄດ້ຮັບຮາງວັນມີແຕ່ຄົນດຽວ ເຫດສັນນັ້ນຈຶ່ງແລ່ນເພື່ອຊຶງຮາງວັນໃຫ້ໄດ້ 25. ຝ່າຍນັກກີລາທຸກຄົນກໍເຄັ່ງຄັດໃນລະບຽບທຸກຢ່າງ ເຂົາເຮັດຢ່າງນັ້ນກໍເພື່ອຈະໄດ້ພວງມາລັຍທີ່ທ່ຽວແຫ້ງໄປ ແຕ່ເຮົາເຮັດເພື່ອຈະໄດ້ພວງມາລັຍອັນບໍ່ທ່ຽວແຫ້ງໄປ 26. ດ້ວຍເຫດນັ້ນເຮົາຈຶ່ງແລ່ນເສັງໂດຍມີເປົ້າຫມາຍ ເຮົາບໍ່ໄດ້

ຕໍ່ສູ້ຢ່າງນັກມວຍທີ່ຊົກລົມ 27. ແຕ່ເຮົາກໍທຸບຕີຮ່າງກາຍຂອງເຮົາໃຫ້ມັນແຂງຢູ່ຄາມີ ເພາະຍ້ານວ່າເມື່ອເຮົາໄດ້ປະກາດແກ່ຄົນອື່ນແລ້ວ ເຮົາເອງຈະຖືກຂ້າຊື່ອອກຈາກການແຂ່ງຂັນ

ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນວິທີທີ່ພວກເຮົາສາມາດສະແດງພຣະເຢຊູໃຫ້ກັບຄົນອ້ອມຂ້າງພວກເຮົາ. ແຕ່ມັນຕ້ອງໃຊ້ຫຍັງແດ່ເພື່ອແບ່ງປັນພຣະເຢຊູກັບຄົນອື່ນທີ່ຢູ່ນອກເຂດສະດວກສະບາຍຂອງເຈົ້າ? ໂປໂລກ່າວວ່າມັນຕ້ອງໃຊ້ສອງຢ່າງ. **ນຶ່ງ, ມັນຕ້ອງໃຊ້ການປະຕິເສດຕົນເອງ.** ນັ້ນອາດເປັນສິ່ງທ້າທາຍສຳລັບຫຼາຍໆຄົນ. ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ຢາກປະຕິເສດຕົນເອງເພາະວ່າພວກເຂົາເປັນທີ່ເຂົາເຈົ້າຊອບໃຈ. ດັ່ງນັ້ນ, ເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຈຳເປັນນີ້, ໂປໂລໄດ້ແຕ້ມຮູບພາບທີ່ຊັດເຈນຂອງການປະຕິເສດຕົນເອງໂດຍໃຊ້ຮູບພາບກິລາ. ລາວໄດ້ໃຊ້ນັກແລ່ນແລະນັກມວຍເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງການປະຕິເສດຕົນເອງທີ່ຕ້ອງໃຊ້ເພື່ອເຂົ້າເຖິງຜູ້ຄົນດ້ວຍຂ່າວປະເສີດ. ທັງການແລ່ນແລະການຕີມວຍຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການປະຕິເສດຕົນເອງເພື່ອໃຫ້ນັກກິລາໄດ້ຮັບລາງວັນ. ນັກແລ່ນຕ້ອງເຕັມໃຈທີ່ຈະປະສົບກັບຄວາມບໍ່ສະບາຍໃນການແລ່ນໃນການແຂ່ງຂັນທີ່ຍາວ ຫຼືຄວາມເຈັບປວດຈາກການອອກກຳລັງກາຍທີ່ຈຳເປັນສຳລັບການແຂ່ງຂັນທີ່ສັ້ນ, ແລະນັກມວຍຕ້ອງເຕັມໃຈທີ່ຈະປະສົບກັບຄວາມເຈັບປວດຈາກການຖືກຕີ-ຫຼາຍ. ເຈົ້າຈະບໍ່ເປັນນັກແລ່ນທີ່ປະສົບຜົນສຳເລັດຖ້າທ່ານບໍ່ເຕັມໃຈທີ່ຈະອົດທົນກັບຄວາມເຈັບປວດນັ້ນ, ແລະທ່ານບໍ່ສາມາດເປັນນັກມວຍທີ່ປະສົບຜົນສຳເລັດໄດ້ຖ້າທ່ານຍ້ານທີ່ຈະຖືກຕີ. ເຊັ່ນດຽວກັນ, ຖ້າທ່ານບໍ່ເຕັມໃຈທີ່ຈະທົນທຸກທໍລະມານ ແລະ ຄວາມບໍ່ສະບາຍໃຈຈາກການກ້າວອອກຈາກຄວາມສະດວກສະບາຍຂອງທ່ານ ພື້ນທີ່ທີ່ຈະແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດກັບຜູ້ທີ່ຢູ່ນອກເໜືອສະພາບການ ແລະວັດທະນະທຳຂອງທ່ານ, ທ່ານຈະບໍ່ປະສົບຜົນສຳເລັດໃນການເຂົ້າເຖິງຄົນອື່ນເພື່ອພຣະອົງ. ຖ້າທ່ານບໍ່ເຕັມໃຈທີ່ຈະອົດທົນຕໍ່ການຖືກຕີ ແລະ ການປະຕິເສດທີ່ບາງຄັ້ງອາດຈະເກີດຂຶ້ນເມື່ອບອກຄົນອື່ນກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູ, ທ່ານຈະບໍ່ມີປະສິດທິພາບໃນພາລະກິດຂອງທ່ານ. ມັນອາດຈະເຈັບປວດບາງຄັ້ງ, ແຕ່ຖ້າການແບ່ງປັນຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາເຖິງວ່າຈະມີການຕໍ່ສູ້ໂດຍໝາຍຄວາມວ່າຄົນອື່ນໄດ້ຢູ່ກັບພຣະຄຣິດຕະລອດໄປ, ມັນກໍຄຸ້ມຄ່າ. **ການແບ່ງປັນພຣະເຢຊູກັບຄົນອື່ນຍັງຕ້ອງການວິນັຍໃນຕົນເອງ.** ນັ້ນແມ່ນວິນັຍທີ່ໂປໂລກ່າວຮ່າງກ່າວເຖິງຢູ່ທີ່ນີ້. ພວກເຮົາຕ້ອງປະຕິເສດຕົວເອງ ແລະຝຶກຝົນຫົວໃຈ ແລະຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາເພື່ອກ້າວອອກຈາກເຂດສະດວກສະບາຍ ແລະແບ່ງປັນພຣະເຢຊູກັບຄົນອື່ນ.

ການດຳເນີນຊີວິດຄຣິສະຕຽນຄືກັບການຝຶກຊ້ອມສຳລັບງານກິລາໃນທາງໃດແດ່?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຄວາມຮັບຜິດຊອບທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນໂລກຄື: ການແບ່ງປັນພຣະເຢຊູກັບຜູ້ທີ່ຕ້ອງການພຣະອົງ. ດ້ວຍຄວາມຮັບຜິດຊອບນັ້ນມາພ້ອມກັບສິດອຳນາດ-ພະລັງ ແລະຄວາມເຂັ້ມແຂງ-ເພື່ອເຮັດສຳເລັດພາລະກິດຂອງພວກເຮົາ. ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຈະຜ່ານຜ່າຄວາມຍ້ານກົວຂອງພວກເຮົາ ແລະ ແບ່ງປັນພຣະເຢຊູກັບຄົນອື່ນໄດ້ແນວໃດ?

ອະທິຖານ. ຖ້າເຈົ້າຍ້ານ, ຈົ່ງຂໍໃຫ້ພຣະເຢຊູກຳຈັດຄວາມຍ້ານກົວອອກໄປ ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະສາມາດບອກຄົນອື່ນກ່ຽວກັບພຣະອົງໄດ້.
ຮຽນຮູ້. ວິທີນຶ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ພົບເຫັນເພື່ອເອົາຊນະຄວາມຍ້ານກົວໃນການເປັນພຍານ ຄືການຮຽນຮູ້ວິທີເຮັດຢ່າງມີປະສິດທິພາບໂດຍການຂໍໃຫ້ຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງທີ່ມີຄວາມສມ່ຳສເມີ ແລະໝັ້ນໃຈສະແດງໃຫ້ເຈົ້າເຫັນວິທີການແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດຢ່າງໝັ້ນໃຈ ແລະມີປະສິດທິພາບ.
ແບ່ງປັນ. ເມື່ອເຈົ້າເຫັນໂອກາດ, ຈົ່ງກ້າວກະໂດດ ແລະ ແບ່ງປັນຄວາມຈິງທີ່ປ່ຽນແປງຊີວິດຂອງຂ່າວປະເສີດ. ຝຶກຝົນຫົວໃຈ ແລະ ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າໃຫ້ຊອກຫາ ແລະຕອບສນອງຕໍ່ໂອກາດອັນສູງສົ່ງເຫຼົ່ານັ້ນເພື່ອແບ່ງປັນພຣະເຢຊູກັບຄົນອື່ນ.

ອຸປຸຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ PA